KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 10 februari 1995 door de Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden en door de Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden verzocht hun, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende vaststelling van de voorwaarden inzake de opleiding voor de wielersport", heeft op 14 februari 1995 het volgend advies gegeven :

Volgens artikel 84, tweede lid, dat bij de wet van 15 oktober 1991 is ingevoegd in de gecoördineerde wetten op de Raad van State, moet de minister, wanneer hij vraagt dat het advies van de afdeling wetgeving binnen een termijn van ten hoogste drie dagen wordt gegeven, dat verzoek om spoedbehandeling met bijzondere redenen omkleden.

In casu wordt in de adviesaanvraag alleen het volgende gesteld :

> "Deze hoogdringendheid wordt verantwoord door de beslissing van de Vlaamse regering van woensdag 1 februari 1995 in verband met hogervermeld ontwerp van decreet".

Hierdoor is uiteraard niet voldaan aan de door het voormelde wetsartikel voorgeschreven motiveringsverplichting.

Hierover om nadere informatie verzocht, heeft de gemachtigde een notificatie bezorgd van de vergadering van de Vlaamse regering van 1 februari 1995. Volgens deze tekst beperkt de regering zich ertoe "de Vlaamse minister bevoegd voor Cultuur en de Vlaamse minister bevoegd voor de gezondheidsopvoeding en het preventief gezondheidsbeleid te machtigen over het ... voorontwerp van decreet het hoogdringend advies in te winnen van de Raad van State (toepassing van artikel 84 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State)". De gemachtigde heeft voorts een niet-ge-

dateerde "nota aan de Vlaamse regering" (VR/95/0102/DOC/0059) bezorgd, waarin de hoogdringendheid van de adviesaanvraag wordt gemotiveerd "door het feit dat deze decretale regeling nog vóór het nieuwe wielerseizoen zou moeten worden bekendgemaakt".

*
* *

Gelet op de korte termijn welke hem voor het geven van zijn advies wordt toegemeten, dient de Raad van State zich te bepalen tot het maken van de volgende opmerkingen.

*
* *

STREKKING VAN HET ONTWERP.

Het voor advies voorgelegde voorontwerp van decreet herneemt grotendeels de nog vigerende bepalingen van het decreet van 5 maart 1985 houdende bepaling van de minimum-leeftijd voor deelnemers aan wielerwedstrijden.

Artikel 2, § 2, van dat decreet machtigt de regering ertoe de voorwaarden te bepalen waaronder jongeren vanaf de leeftijd van 12 jaar mogen worden opgeleid voor de wielersport; het beperkt verder de mogelijkheid om een

opleiding te geven tot personen die over een door de regering bepaalde bekwaamheid beschikken. Het ontwerp herneemt die bepalingen, met weglating evenwel van de beperking dat het moet gaan om jongeren "vanaf de leeftijd van 12 jaar". Volgens de memorie van toelichting is die wijziging bedoeld om ook voor jonge wielrenners rekening te kunnen houden met het beginsel, reeds geldend voor andere wielercategorieën, dat de referentiedatum voor onder meer de opleiding en de indeling in leeftijdscategorieën gesitueerd is op 1 januari van het jaar waarin de gestelde leeftijd bereikt wordt. Concreet moet het ontwerp het dus mogelijk maken dat jonge wielrenners niet enkel vanaf hun twaalfde verjaardag, maar reeds vanaf 1 januari van het jaar waarin zij 12 jaar worden, opgeleid zouden worden.

Het ontwerp bevat verder een strafbepaling, en voorziet ten slotte in de opheffing van het genoemde decreet van 5 maart 1985.

ONDERZOEK VAN DE TEKST.

Artikel 1.

Volgens artikel 1 van het ontwerp regelt het ontworpen decreet een aangelegenheid bedoeld in artikel 127 van de Grondwet. Kennelijk wordt hiermee verwezen naar de culturele aangelegenheden bedoeld in artikel 127, § 1, 1°.

Zoals werd bevestigd door de gemachtigde van de regering, heeft het ontwerp echter evenzeer betrekking op aspecten van de volksgezondheid, inzonderheid de preventieve gezondheidszorg. De op grond van het ontwerp vast te stellen regeling van het jeugdwielrennen zou immers rekening kunnen houden met de veiligheid van de jonge wielrenner, en zou bijvoorbeeld medische proeven kunnen opleggen. Het ontwerp wordt trouwens mede ingediend door de Vlaamse minister die de Sociale Aangelegenheden onder zijn bevoegdheid heeft.

Daar het gezondheidsbeleid behoort tot de persoonsgebonden aangelegenheden bedoeld in artikel 128 van de Grondwet, dient in artikel 1 van het ontwerp eveneens naar dat artikel 128 verwezen te worden.

Artikel 2.

Dit artikel verleent machtiging aan de Vlaamse regering om de voorwaarden te bepalen waaronder jongeren mogen worden opgeleid voor de wielersport. Die delegatie is in bijzonder ruime bewoordingen geformuleerd.

In de memorie van toelichting wordt gepreciseerd dat de in artikel 2 bedoelde voorwaarden inzonderheid betrekking zullen hebben op de gestelde leeftijdsgrens. Indien geen andere voorwaarden worden overwogen, kan de delegatie best uitdrukkelijk daartoe beperkt worden. Het is trouwens nuttig om de bepaling van de leeftijdsgrens uitdrukkelijk in artikel 2 te vermelden, wil de decreetgever de mogelijkheid vermijden dat er helemaal géén minimumleeftijd bepaald zou worden.

Zoals de delegatie thans geformuleerd is, kunnen ook voorwaarden van een gans andere aard bepaald worden. Gedacht kan worden aan voorwaarden in verband met medische sportcontrole, aansluiting bij een wielerclub of wielerbond, sluiten van een overeenkomst, aangaan van een verzekering, en dergelijke. Indien de stellers van het ontwerp menen dat ook zulke domeinen tot de delegatie moeten behoren, verdient het evenzeer aanbeveling dit met voldoende precisie in het ontwerp te bepalen.

Een nadere omschrijving van de delegatie aan de regering is ten dezen des te meer aangewezen, gelet op de zeer algemene bewoordingen waarmee in artikel 3 van het ontwerp straffen gesteld worden op de "overtreding van artikel 2".

Artikel 3.

Volgens artikel 3 worden opleiders die artikel 2 overtreden, met strafsancties bestraft.

In zoverre die bepaling aldus mede slaat op de in artikel 2, tweede lid, vermelde bekwaamheidsvereisten van de opleiders, dienen de stellers van het ontwerp zich af te vragen of het straffen van een persoon, enkel omdat hij niet over een bepaalde bekwaamheid zou beschikken, wel strookt met het evenredigheidsbeginsel.

Zo het de bedoeling is dat opleiders gestraft worden die een opleiding geven in omstandigheden welke niet

beantwoorden aan de vereisten bepaald met toepassing van artikel 2, eerste lid, late men artikel 3 beter als volgt aanvangen : "Bij overtreding van artikel 2 (of : van artikel 2, eerste lid) of van de besluiten genomen ter uitvoering ervan, ...".

Artikel 4.

Het decreet van 5 maart 1985 is, weliswaar met uitzondering van artikel 2, § 2, reeds opgeheven bij artikel 45, 3°, van het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening. Enkel het genoemde artikel 2, § 2, kan nog opgeheven worden.

Men redigere artikel 4 dan ook als volgt : "Artikel 2, § 2, van het decreet van ... wordt opgeheven".

De kamer was samengesteld uit

de Heren	:	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
		D. VERBIEST,	staatsraden,
		P. LEMMENS,	
de Heer	:	A. ALEN,	assessoren van de
Mevrouw	:	Y. MERCHIERS,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	:	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. G. VAN HAEGENDOREN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. B. THYS, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

F. LIEVENS. W. DEROOVER.